

Gelin Deniz Olalım

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 06 Mayıs 2018

Deniz, Yusuf ve Hüseyin'e

Gelin Deniz olalım,
Bu gece uyumadan.
Karanlıklar boğulsun,
Dalga dalga maviyle.

"İnanalım" onlara,
"Aslanlar" hiç korkar mı?
En hızlı çocuklara,
Dualar gönderelim...

"Annesinin Deno'su
Ey gidi deli oğlan!
Bir sigara içimi,
Süren hayat utansın."

Geride kalan düşler,
O taptaze umutlar.
Ansızın çekilen o,
Sandalyenin ucunda.

Onlar birer meşale
"Melekler kadar bahtiyarlar" şimdi.
İssiz ufuklara,
Yol gösteriyorlar.

Her şeyi unuturum,
Ama maviyi asla.
Ağlamak zamanı değil,
İşimiz yok yasla...

Henüz yeni yetmeydim,
İdolümdüler benim.
O yaşta göz yaşlarım,

Sel oldu gecelerce.

Ne mutlu ki, öyle bir şansım var,
Deniz olabilenlerdenim.
Değil mi ki doğduk,
Şerefimizle ölmeli...

Şimdi nasıl bir ateş,
Yakarım dileklere?
Nasıl Hıdırellezi,
Kutlarım söyleyin bir?

Şimdi nasıl atlarım,
Ateşlerin üstünden.
Asıl ateş içimi,
Yakıyor senelerdir.

"Gözlerim yarınılarda"
Yine bir Denizim ben,
Ya da Yusuf, Hüseyin,
Yani biriyim sizden.

Devrik cümleler,
Bir ateş çemberinde.
Neyleyim "yanıyor şiir"
Kül oluyor her seferinde.

Tutkuları Vatan olan,
Üç çılgın ağaç yıkılmış.
Haksız mı başkaldırışım.
Haksız mı isyanım.

Öyle şerefli öldüler ki.
Yıllar geçse de,
Sönmez o ateş,
Kalır izi.

Gidişlerine bir baksanıza.
Hepsi birer damat gibi.

Topraksı gelin.
Biter mi bu hasret?

Gemerek yolundayım,
ŞarkıŖla'dayım bu gece.
Ađlıyorum ađabey,
Daha ne yazayım ki?

Mehmet Fikret ÜNALAN
05 Mayıs gecesinden,
06 Mayıs sabahına/2018
Güzelçamlı/Kuşadası